

Irományszám: K/3509

Érkezett: 2007 JÚL 26.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Miért nem szentesülnek a törvény betűi? ” címmel a Hárszabály 91.§-a alapján kérdést kívánok benyújtani Gráf József miniszter úrhoz.

A kérdésre írásban kérem választát.

Tisztelt Miniszter Úr!

Békés megye és ezen belül Békés város és térsége döntően agrár irányultságú vidék, az itt élő emberek jelentős részének a föld jelenti a megélhetést. A legtöbb földtulajdonos ezen a mindennapi kenyérért folytatott kemény harcon kívül érzelmileg is kötődik megmunkált földjéhez, így minden ahhoz fűződő kapcsot nagyra értékel. A gazdatársadalom jelentős részének talán éppen ezért is jelentett olyan nagy örömet, amikor sok évtized után a vadászati jog ismét a földtulajdon elidegeníthetetlen része lett. Már több ízben fordultam a Tisztelt Miniszter Úrhoz a tarhosi gazdák ügyében, akik szintén élni szeretnének az adott lehetőséggel és saját földjeiken szeretnének vadászni. Sajnos a törvény szava ellenére ez mégsem tűnik olyan könnyű feladatnak. Saját elmondásuk szerint a tarhosi gazdálkodókat eddig kétszer próbálták meg kisémmizni az általuk teljesen jogszerűen igényelt vadászterületből, annak ellenére, hogy minden törvényi feltételt teljesítettek. Több megyei gazda és vadásztársaság tüntetésekbe torkolló tiltakozása után sor került Békés megyei FM Hivatal átszervezésére. A tarhosi gazdák újra lehetőséget kaptak, hogy törvényes jogukat érvényesítsék, amelyet immár minden problémát kizárandó, jogász felügyeletében meg is tettek. Így teljesen szabályos, minden törvényi kitételnek megfelelő földtulajdonosi gyűlést hívtak össze, amelyet természetesen megelőzően az ide vonatkozó iratok törvényben előírt 30 napos kifüggesztése is. Ezt azért tartom fontosnak leírni, mert így nyilvánvaló, hogy a megyei vadászati hatóság is tudott a gyűlésről, hiszen a papír 30 napig lógott az ajtaja mellett.

A tarhosi gazdák ez év június 25-én tartották meg tehát a szabályos földtulajdonosi közösség gyűlését, amely eredményes és sikeres volt. Annál nagyobb volt a megdöbbenésük, amikor látták, hogy a vadászati hatóság június 28-án meghirdette a vadászterület kényszerhasznosítását.

Erre a vonatkozó törvények szerint a hatóságnak nem volt joga ehhez, hiszen még el sem bírálta a gazdák jegyzőkönyvét, de még csak az a 15 napos határidő sem járt le, amely a jegyzőkönyv benyújtásához a gazdák rendelkezésére állt. Beadott irataikat a hatóság azóta sem bírálta el, a szabálytalanul kiírt kényszerhasznosítást pedig nem vonta vissza. A kényszerhasznosítást minden jogi norma betartásával meglámádó beadványra két hét elteltével sem, mind a mai napig nem kaptak írásos választ de még csak annak valamiféle „nyugtázását sem”.

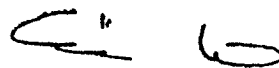
Az csak tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy a gazdák gyűlése után felmérték a terület meghatalmazásokkal illetve a gazdák földtulajdonával lefedett részét a hatóság úgy jelölte be a kényszerhasznosításra szánt területet, hogy a gazdák így több, mint 400 ha, lefedett területe kívül került ezen. Erre a vadászati felügyelő semmiféle ésszerű magyarázatot adni nem tudott, mint ahogyan arra

sem, hogy ha tudja, hogy szabálytalan volt a kényszerhasznosítás kiírása, miért nem vonja azt vissza, noha erre szóban ígéretet tett. A gazdák természetesen jogszerűen, írásban is megtámadták ezt a határozatot, ám az eddig benyújtott iratok után erre sem kaptak semmiféle választ, még csak a beadás tényének tudomásul vételét vagy az esetleg megtett intézkedések ismertetését sem. A hatósági eljárásban eddig tapasztalt szabálytalanságok nyomán immár harmadszor próbálnak meg jogaiknak érvényt szerezni a tarhosi gazdák. Elmondásuk szerint az az összefonódás, amely eddig megakadályozta jogaik gyakorlását, jelenleg is fennáll. A rivális, a vadászterületre szintén pályázó vadásztársaság olyan közeli viszonyt tart fenn az FM hivatal illetékeseivel, amelyről az egyszerű gazdaemberek még csak nem is álmodhatnak. A kialakult helyzet annál is megdöbbentőbb, mivel az említett közhivatal feladata a gazdák szerint nem az ítékezés illetve a vadászterületek felosztása, hanem a jogszerű eszközökkel hozott földtulajdonosi, illetve vadásztársasági döntések tiszteletben tartása, érvényesítése. Amennyiben bármiféle törvényességi aggály áll fenn, a fenti történettel ellentétben arról haladéktalanul tájékoztatnia kell az érintetteket. A tarhosi gazdálkodók tiltakozása, igazságérzetük és tüntetéseik nyomán eddig mindig fény derült az igazságra. Meddig kell még ezt az utat járniuk?

Tisztelt Miniszter Úr!

- Érvényesülnek –e Ön szerint ebben az esetben a KEF. II. szakaszának 1. bekezdése alapján mindenkit megillető jogok?
- Hogyan írhat ki a hatóság kényszerhasznosítást olyan területre, amelyről érvényes földtulajdonosi gyűlést tartottak és az ehhez köthető törvényes határidők egyike sem járt még le?
- Mi a feladata az FM hivataloknak- a területek elosztása vagy a törvényes földtulajdonosi akarat szentesítése?
- Hogyan lehetséges az, hogy egy közhivatal a hozzá írásban benyújtott fellebbezésekre, észrevételekre nem ad írásos, de gyakran még szóbeli választ sem?
- Ki gyakorolja a törvényességi felügyeletet az FM hivatalok felett?
- Meg tudja-e védeni a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztérium az ilyen jellegű problémával küzdő gazdálkodókat?

Köszönettel várom megtisztelő válaszát.
Békés, 2007. július 26.

Erdős Norbert
országgyűlési képviselő